

कृत्स्नं

कर्त्तरि कर्मणि किं स्यात्तयं स्थेयं ब्रह्म-
भूयम् ॥ ब्रह्महत्या इह भावे कृत्वाः । असं-
ज्ञायामिवैव स्थैर्योऽर्कः भिद्योऽौ नदौ । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

कृत्वा, स्त्री, (कृ + भावे कप् ।) क्रिया । यथा वां
कृत्यामकार्षीः । देवता । यज्ञदेवताविशेषः । इत्या-
मरभरतौ ॥ यथा, प्रज्ञादचरिते ।

“कृत्यामुत्पादयामासुर्ज्वालाभालोज्ज्वलाकृतिम्” ॥
तस्या ध्यानं यथा,—

“क्रोधाज्ज्वलन्तीं ज्वलनं वमन्तीं
रुष्टिं दहन्तीं दितिजं यसन्तीम् ।
भीमं नदन्तीं प्रणमामि कृत्वां
रोक्ष्यमाणां क्षुधयोगकालीम्” ॥ * ॥

आभिचारिकी क्रिया । यथा,—

“रोगकृत्यायहादीनां निरासः शान्तिरीरिता ।
वश्यं जनानां सर्वेषां विधेयत्वमुदीरितम्” ॥
इति षट्कर्मदीपिका ॥

कृत्रिमं, स्त्री, (कृ + कृतिः मप् च ।) विङ्गलवणम् ।
इति मेदिनी । काचलवणम् । जवादिनामगन्ध-
द्रव्यम् । रसाञ्जनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृत्रिमः, पुं, सङ्कटकः । (तुरस्क्रानामगन्धद्रव्यविशेषः) ।
इति मेदिनी । (कृ + कृतिः कृतिः) । कृत्या क्रियया
निर्वृत्त इति “त्रैर्मप नित्यम्” इति मप् । दाद-
श्रविषपुत्तान्तर्गतपुल्लविशेषः । इति जटाधरः ।
(एतद्विषयकविवरणान्तु पुल्लशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

कृत्रिमः, त्रि, (“कृतिः कृतिः” । ३ । ३ । ८८ । इति
कृतिः । ततः कृत्या निर्वृत्तः । “त्रैर्मप नित्यम्”
४ । ४ । २० । इति मप् ।) करणाज्जातः । रचितः ।
इति मेदिनी ॥ (यथा, रघौ १६ । ३७ ।

“प्राष्टयि प्रमदवर्हिणेष्मभूत्
कृत्रिमाद्रिषु विहारविभ्रमः” ॥)

कृत्रिमकः, पुं, (कृत्रिम + स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।)
तुरस्क्रानामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृत्रिमधूपकः, पुं, (कृत्रिमः विविधसुगन्धिद्रव्यादि-
कल्पितो धूपः । ततः स्वार्थे कन् ।) नागसुगन्धि-
द्रव्यकृतदशाङ्गादिधूपः । तत्पर्यायः एकधूपः २ ।
इत्यमरः । २ । ६ । १२८ ॥

कृत्रिमपुल्लः, पुं, (कृत्रिमश्चासौ पुल्लश्चेति ।) दादश-
पुल्लमध्ये पुल्लविशेषः । तथा च मनुः ।

“सदृशान्तु प्रकुर्यादयं गुणदोषविचक्षणम् ।
एवं पुल्लगुणैर्युक्तं स विज्ञेयश्च कृत्रिमः” ॥
अस्यार्थः । “यः पुनः समानजातीयं पित्रोःपार-
लौकिकस्याद्वादिकराकारणाभ्यां गुणदोषौ भवत
इत्येवमारिष्टं पुल्लगुणैश्च मातापित्रोराराधनादि-
भिर्युक्तं एतं कुर्यात् स कृत्रिमाख्यः पुल्लो बोध्यः” ।
इति कुल्लूकभट्टः ॥ पुल्लिका । यथा । कुमारे । १ । २६ ।

“सा कन्दुकैः कृत्रिमपुल्लकैश्च
रेमे मुहुमध्यगता सखीनाम्” ॥

कृत्रिममित्रः, पुं, (कृत्रिमं मित्रं इति । पुं स्वं निया-
मकात् ।) रचितबन्धुः । इति स्मृतिः ॥

कृत्स्नं, स्त्री, (कृत्स्नति कृत्स्नति वा । कृत् कृदे वेष्टने
च । “जुष्टश्चिह्नवृषिभ्यः कित्” । उणां ३ । ६६ ।

कृपः

इति सः कृत् ॥) जलम् । इति सिद्धान्तकौमुद्या-
मुणादिरुक्तिः ॥ समुदायः । इत्यादिशब्दः ॥

कृत्स्नं, स्त्री, (कृत् + कृत्स्नं प्रत्ययः ।) जलम् । सर्वम् ।
(यथा, गीतायाम् । ११ । १३ ।

“तत्रैकस्य जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ।
यपश्यदेवदेवस्य शरीरे पाण्डवस्तदा” ॥)

कुक्षिः । इति मेदिनी ॥

कृत्स्नः, त्रि, (कृत् + “कृत्यशूभ्यां कृत्स्नः” । उणां ३ ।
१७ । इति कृत्स्नः ।) अशेषः । समस्तः । इत्यमरः ।

३ । १ । ६५ ॥ (यथा, मनुः २ । १६५ ।

“तपोविशेषैर्विविधैर्नैतैश्च विधिचोदितैः ।

वेदः कृत्स्नोऽधिगन्तव्यः सरहस्यो द्विजन्मना” ॥)

कृदरः, पुं, (कृ + अच् । “कृदरादयश्च” । उणां ५ ।
४१ । इति साधुः ।) धान्यादिगृहम् । गोला इति

भाषा ॥ इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिरुक्तिः ॥

कृत्स्नं, स्त्री, (कृत्स्नति इति । “कृतेर्नृम् चैति” । उणां
३ । १८६ । इति कृत्स्नं नृम् च ।) लाङ्गलम् । इति

सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिरुक्तिः ॥

कृत्स्नं, स्त्री, (कृत्यते इति । कृत् + भावे ल्युट् ।)
कृदनम् । यथा, कर्मणोचने नारदवचनम् ॥

“कृत्स्नं नखकेशानां कृदनञ्च वनस्पतेः ।

श्रावाशौचे न कर्त्तव्यं पाठनं पठनन्तथा” ॥

(तथा च गीतगोविन्दे, १ । ३२ ।

“विगलितलज्जितजगदवबोक्तनरुणकरुणकृतहा-
से । विरहनिगलन्तकुन्तमुखाकृतिकेतकिदन्तुरि
तशे” ॥)

कृप, ऊ ड व ल् कल्पने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भां-आत्म-अकं-सेट् ।) सप्तमखरी । कल्पनं
सामर्थ्यम् । ऊ, अकल्पित अक्षरम् । ड, कल्पते
कल्पलक्ष्यवदिति हलायुधः । व, कल्पस्यति चिह्न-
मिति । ल्, अक्षरपत् । इति तस्मिन् प्रियं श्रुत्वा
कल्पता प्रीतिं परां प्रसुरिति अनेकार्थत्वेऽन्तर्भूत-
जार्थत्वात् जनयितेत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

कृप, ल् दौर्बल्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
चुरां-परं-अकं-सेट् ।) सप्तमखरी । कृपयति ।
षष्ठखरीति त्रिलोचनः । इति दुर्गादासः ॥

कृप, कि युतौ । चित्रे । कल्पने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरां पक्षे भां-परं-अकं सकृच्च-सेट् ।) सप्तम-
खरी । कि कल्पयति कल्पति । कृपः कृपोऽकृ-
पादाविति कृपादेशः । इति दुर्गादासः ॥

कृपः, पुं, (कृपा अस्वस्य पालनसाधनत्वेन । कर्ष-
आदित्वात् अच् ।) कृपाचार्यः । स तु द्रोणाचार्य-
श्यामकः । इति मेदिनी ॥ तथा चोक्तम् ।

“गौतमान्मियुनं जज्ञे शरत्स्नान्वाचरदतः ।

अश्वत्थामञ्च जननी कृपश्चैव महानलः” ॥

इति महाभारतम् ॥ (स तु गौतमवंशस्य शरद्वतः
पुत्रः राज्ञा शान्तनुना कृपया पालितः अतः कृप
इति नाम्ना प्रसिद्धः । सोऽसौ यावज्जीवं कौमार-
ब्रह्मचर्यमात्मन्य्वा कुरुबालकानामाचार्यत्वे भीष्मा-
दिभिर्निर्णयोजितः । कुरुक्षेत्रयुद्धे दुर्योधनपक्षमा-
श्रित्य पाण्डवैः सह संग्रामं कृत्वा लोकक्षयकरे
तस्मिन् समरे अमरत्वात् न निहतः ॥ अस्य

कृपाद्वै

उत्पत्तिविवरणान्तु महाभारते १ । १३० अध्याये
द्रष्टव्यम् ॥) व्यासः । इति धरणी । (राजर्षि-
विशेषः । यथा, ऋग्वेदे । ८ । ३ । १२ ।

“शृग्धि यथा कृपमं श्यावकं कृपमिन्द्र ! प्रावः
खर्णरम्” । “कृपमं श्यावकं कृपं च यतन्नामका-
स्त्रीन् राजर्षीन् यथा प्रावः” । इति भाष्यम् ॥)

कृपणः, त्रि, (कल्पते स्वल्पमपि दातुम् । कृप् +
बाङलकात् कुन् ष्यत एव न लत्वम् ।) अदाता ।
(यथा, व्यासोक्तौ ।

“दातारं कृपणं मन्ये मृतोऽप्यर्थं न मुञ्चति” ॥)

तत्पर्यायः । कदर्थः २ किम्पचानः ३ मितम्पचः ४

क्षुद्रः ५ । इत्यमरः । ३ । १ । ४८ ॥ किम्पचः ६

अनमितम्पचः ७ । ति तट्टीका ॥ मन्दः ८

कीकटः ९ कुसुत् १० कीणाशः ११ । इति जटा-

धरः ॥ (यथा, पञ्चतन्त्रे । २ । ७५ ।

“दाता लघुरपि सेव्यो भवति न कृपणो महा-

नपि समृद्धा । कृपोऽन्तः स्वादुजलः प्रीत्यै लोकस्य

न समुद्रः” ॥ दीनः । यथा, हेः रामायणे । ३ । २ । २८ ।

“ततः स पुरुषस्याब्रह्मज्ञं सहलक्षणः ।

द्विजैभ्यो बालवृद्धेभ्यः कृपणैभ्यो हृदापयत्” ॥

पारिभाषिककृपणानाह ॥ महायत्नसंप्राप्तो दीनः ।

यथा, रामायणे ४ । २१ । १६ ।

“आदितः कृपणश्चिह्नः कृपणो न स राघव !

महात्मा व्यसनं प्राप्नो दीनः कृपण उच्यते” ॥

यो हि अक्षरं ब्रह्म अविज्ञाय लोकान्तरगामी

भवति सः । यदुक्तं वृहदारण्यके याज्ञवल्क्यप्रक-

रणे । “यो वा एतदक्षरमविदित्वा गार्ग्यस्मा-

लोकात् प्रैति स कृपणः” इति ॥ दुहिता हि

कृपापात्रत्वात् कृपणम् । यदुक्तं मनौ ४ । १८५ ।

“भ्राता ज्येष्ठः समः पित्रा भार्या पुत्रः स्वकातनुः ।

ह्याया खोदासवर्गश्च दुहिता कृपणं परम्” ॥)

कुत्सितः । इति मेदिनी ॥

कृपणः, पुं, कृमिः । इति मेदिनी ॥

कृपा, स्त्री, (कृपेः सम्प्रसारणश्चेति भिदादिपाठादष्ट-

टाप् च ।) करुणा । इत्यमरः । १ । ७ । १८ ॥

(यथा, महाभारते ।

“उवाच भीमं कल्याणी कृपान्वितमिदं वचः” ॥)

कृपाणः, पुं, (कृपां नुदति प्रेरयति दूरीकरोतीत्यर्थः ।

नुद प्रेरणे + अन्त्येभ्योऽपीति डः । पूर्वपदादिति

णत्वम् ।) खड्गः । इत्यमरः । २ । ८ । ८६ ॥

(यथा, कालिकापुराणे ।

“जघान दैत्यमतिरक्तलोचनं

कृपाणपाशाङ्कुशशूलपट्टिभिः” ॥)

कृपाणकः, पुं, (कृपाण + स्वार्थे कन् ।) खड्गः । इति

हारावली ॥

कृपाणिका, स्त्री, (कृपाणक + स्त्रियां टाप् ष्यत इत्वं

च ।) कुरिका । इति हेमचन्द्रः ॥

कृपाणी, स्त्री, (कृपाण + गौरादित्वात् ङीष् ।)

कर्त्तरी । इत्यमरः । २ । १० । ३४ ॥ कुरिका ।

इति मेदिनी ॥

कृपाद्वैतः, पुं, (कृपायां कृपावितरणे वा अद्वैतः अदि-
तीयः ।) बुद्धभेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥